

«Ձկնի աւուրց, կը դրէ Առաքել, ասաց արքայ ընդ Սօջայ Նազարին. Ձի՞նչ խնդիր ունի վարդապետն ձեր, զի կատարեսցուք զգա՞նձ թէ զդաստակերտ, թէ այլ ինչ, զոր ինքն կամի»: Սօջայ Նազար կը պատասխանէ. «Սա այնպիսի այր է, որ զաշխարհաւ եւ զընչիւք նորին զանց արարեալ է եւ բնաւ մի ոք ի դոցանէ ոչ է կարիք սորա. այլ թէ շնորհ առնես տալ սմա զպարգեւս, զլուսարարութիւն էջմիածնի տուր. զի անդ սպասաւորելով եկեղեցւոյն այնմիկ աղօթեսցէ վասն կենաց թազաւորին»³: Ետէն շնորհեց խնդիրը մեծ հաճութեամբ (էջ 234 եւ 302):

Ետ՛ Արասի հրովարտակին թարգմանութիւնը կու տայ Ետէնաթունեան⁴ այսպէս. «Առաջի արարին ինձ՝ թէ ի խաչադաւան հոգեւորականաց ընտրեալ ի լուսարար էջմիածնայ եւ կառավարիչ հոգեւորական դործոց նորա ըստ քրիստոնէական արարողութեանց՝ որ մաղթէ այժմ յինչն շնորհել յայն պաշտօն զսոյն հրովարտակ. վասն որոյ այսու հրամանագրեմ ընդհանրաբար համայն

³ Դուկաս Գառնեցի կը գրէ. «Եւ յետ կատարման օրհնութեանցն բազում սիրով եւ հեղաբար ասէ ցնա (արքայն). Աղօթք քո հանապազ մարտակից լիցի մեզ. այլ դու խնդրեա յինչն զինչ եւ կամիս, զի բնձեռեցից քեզ: Եւ սա հայցեալ գշինութիւն եւ գնորողութիւն մեծի կաթուղիկէին Վաղարշապատու սուրբ էջմիածնին: Եւ առժամայն կնքեալ մատանեաւ ետ նմա հրաման նորողութեան»:

⁴ Ստորագրութիւն կաթուղիկէ էջմիածնի եւ հինգ դաւառացն Արարատայ. Հատոր Ա. էջմիածին, 1842, էջ 85—86: